

[Bernhard Baunsgaard]

opfordring til, at man skal gifte sig bare af økonomiske grunde. Det drejer sig om andet end penge, dette forhold, at vi endelig skulle nå dertil, hvad vi tilstræbte under regeringen Zahle under den første verdenskrig, nemlig at vi dog begynder at betragte den danske gifte kvinde som ligeværdigt medlem af samfundet. Det er hun ikke i dag. Udvalgsbetænkningen siger: såvel formelt som reelt er der diskrimination af den gifte danske kvinde i skattemæssig henseende. Vi må da se at komme væk fra det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man kan være enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at vi skal sørge for juridisk ligestilling, og vi kan da også være enige med hr. Bernhard Baunsgaard i, at ministerens forslag søger at imødekomme dette. Men der er ikke megen klingende mønt i ministerens forslag. Man søger bare på papiret at give det udseende af, at der er ligestilling, hvorefter man slår det hele sammen og siger til ægtefællerne: men beskatningsmæssigt må vi alligevel se jer som en enhed. Så kan man jo diskutere, hvor megen ligestilling der bliver ved det, når man må sige: jeg får lov til at opføre mine poster her på papiret, men alligevel er jeg afhængig af min ægtefælle, når det gælder beskatningen.

Det er et problem, man ikke kan komme ud over, så længe vi har noget, der hedder familie. Man vil bare ikke erkende, at vi har familien. Hr. Bernhard Baunsgaard vil ikke anerkende, at vi har familien, men ønsker en beskatning, hvor der er særskilt beskatning for ægtefællerne, samtidig med at hr. Bernhard Baunsgaard holder på, at man i henseende til de sociale ydelser skam skal være afhængig af hinanden. Altså hvis manden tjener for meget, kan man ikke få en social ydelse, selv om hustruen kunne have brug for denne ydelse. Så er ægtefællerne pludselig afhængige, men det skal de altså ikke være i skattemæssig henseende.

Derfor må jeg nok være enig med hr. Bernhard Baunsgaard til sidst i, at den eneste løsning, hvor begge vore synspunkter kan imødekommes, er, at vi forlænger proportionalstrækket eller gennemfører totalt proportionalstræk, så kan nemlig begge vore synspunkter blive tilgodeset. Så bliver der visse sociale spørgsmål, vi må løse bagefter.

I øvrigt er der lige en enkelt ting, jeg må have sagt. Det er dette lidt odiose, at man af hensyn til forslagsstillerne ikke vil gå nærmere ind i forslagens enkeltheder. Jeg tror, at forslagsstillerne gerne ville have, at man uddybede sine indvendinger på specielle punkter imod forslaget, hvis man havde mulighed for det og den forstand, som hr. Bernhard Baunsgaard mener der mangler.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Hagen Hagensen kom med nogle bemærkninger om forslaget, som vel egentlig fortæller mere om hr. Bernhard Baunsgaards og hr. Hagen Hagensens mangel på lyst til at diskutere principperne i dette forslag end om forslaget, så jeg skal helt lade de bemærkninger ligge; de taler vistnok for sig selv.

Hr. Karl Nielsen efterlyste eksempler på, at ministerens forslag ikke konsekvent lægger op til ligestilling mellem kvinde og mand. Dem kunne jeg foredrage om i lang tid. Det vil jeg ikke gøre af hensyn til hr. Karl Nielsen, men bare nævne nogle ganske få.

For det første er der ikke tale om en reel ligestilling, når skatten af f.eks. kvindens formueindkomst stadig væk skal beregnes under hensyn til mandens arbejdsindkomst. Der er ikke tale om reel ligestilling, når der stadig væk er sambeskatning af formuen. Der er heller ikke tale om reel ligestilling i hr. Karl Niensens forstand, når der stadig væk opereres med overførsel af uudnyttet personfradrag.

Som sagt skal vi på intet af disse punkter bebrejde regeringen, at den ikke har ført sine egne tanker konsekvent igennem, for hvis den havde gjort det, ville det forslag, som foreligger fra regeringens side, have medført en skærpelse af beskatningen, som vi ikke kan støtte. Men så skal man bare ikke komme og sige, at man gennemfører en ligestilling, for det gør man ikke. Så skal der gennemføres nogle helt andre ting, og det er det, vi har forsøgt at lægge op til.

I øvrigt er der i ministerens forslag lagt op til, at man dér, hvor der er tvivl om fordelingen af formuegoder mellem ægtefællerne, vil hugge lige igennem med halvdelen til hver. Dér er man i og for sig inde på præcis det samme deleprincip, som der er lagt op til i venstres forslag, og derfor er det svært at se,